

Jan Franken
bijlage 12

Bestuurslid van Brabants Heem, koepelorganisatie van 119 Brabantse heemverenigingen met in totaal bijna 30.000 leden.

Mijn standpunt is niet alleen dat van Brabants Heem maar ook van andere Brabantse erfgoedorganisaties, en –zo begrijp ik – ook van GS (die daarvoor een compliment verdienen).

Ik wil pleiten voor de bescherming van de cultuurhistorische waarden en de aardkundige waarden in de uitwerking van een van uw hoofdtaken, bescherming door uw ruimtelijk beleid in onze provincie bij en naast de CHW en de aardkundige gebiedenkaart.

De zorg voor de karakteristieke en soms onvervangbare waarden is door recent rijksbeleid primair bij de lokale overheid neergelegd. Maar de verantwoordelijkheid van de provincie in deze gaat toch wat verder dan de bescherming van die waarden die enkel van onmiddellijk provinciaal belang zijn.

1. De gemeenten zijn nog onvoldoende voorbereid op de speciale taken waarvoor ze zijn aangewezen op het terrein/gebied van waarden.
 - Dat komt omdat men op financieel gebied in een tijd van bezuinigingen de gevolgen vreest van een beleidsnotitie, een erfgoednota en een monumentenlijst.
 - Dat komt omdat in veel gemeenten nog steeds de kennis en de equipage ontbreekt die nodig is;
 - Dat komt ook omdat in veel gemeenten helaas de belangstelling voor dit onderwerp ontbreekt.
2. Het is niet in het belang van Brabant dat een beleid bij de gemeentegrens ophoudt en dat –in eenzelfde gebiedsvlak, naast de deur, een andere gemeente een ander totaal beleid voert. Afstemming is nodig, is een provinciaal ruimtelijke belang en alleen de provincie kan verrommeling tegengaan.

Heemkunde wil echt niet alles uit het verleden sparen, maar wel het meest waardevolle dat nog functioneel te maken is. Niet elke kerk, niet elk ven, niet elke bolle akker kan gespaard worden. In een extreem geval zou de verkaveling van de zorgplicht kunnen inhouden dat een gemeente opruiming houdt en vindt voor dát erfgoed moet de buurgemeente maar zorg dragen, en vice versa.

Daarom vragen wij u

- De provinciale CHW geleidelijk en gecontroleerd in te voeren zodat gemeenten zich alsnog kunnen voorbereiden en er geen gaten vallen;
- De provinciale CHW zodanig te detailleren dat deze een toetsingskader blijft voor de lokale nota's en waardenkaarten. Niet door weer extra regelgeving, maar door de aandacht te vestigen op landweren, wijstgebieden, mogelijke archeologische sites en monumenten, oude routes, zandwegen die ooit kerkpad waren, e.d.
- De bescherming-zonder-regulering zoals in het voorstel van GS te handhaven.
- De samenhang van de bescherming te bevoorwaarden door een en dezelfde bovengemeentelijke systematiek voor het opstellen van de lokale waardenkaarten aan te houden.

Identiteit, de Brabantse identiteit, is een ondefinieerbaar en moeilijk te concretiseren begrip. Maar het is onlosmakelijk gekoppeld aan het complex van cultureel-historische waarden dat bijdraagt aan het welzijn en aan het welbevinden van de Brabanders, ook van nieuwkomers, en dat economisch belangrijk is. Niet alleen vanwege toerisme maar ook vanwege het positieve vestigingsklimaat voor bedrijven, die terecht een leefbaar en een herkenbaar Brabant opzoeken.